

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Tomáše Langáška a JUDr. Kateřiny Šimáčkové v právní věci žalobkyně: **M. B.**, zastoupené JUDr. Alžbětou Prchalovou, advokátkou, se sídlem Dřevařská 25, 602 00 Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. srpna 2012, č. j. OAM-239/ZA-ZA06-ZA14-2012, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně ze dne 13. března 2013, došlé Nejvyššímu správnímu soudu téhož dne, proti rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 41 Az 13/2012 - 42 ze dne 6. února 2013,

takto:

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovené zástupkyni žalobkyně JUDr. Alžbětě Prchalové, advokátce, se sídlem Dřevařská 25, 602 00 Brno, **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši 4114 Kč, která je splatná do dvou měsíců od právní moci tohoto usnesení z účtu Nejvyššího správního soudu.

Odůvodnění:

[1] Svou kasační stížností žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) napadá rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 6. února 2013, č. j. 41 Az 13/2012 - 42, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. srpna 2012 č. j. OAM-239/ZA-ZA06-ZA14-2012. Citovaným rozhodnutím žalovaný zamítl žádost žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. f) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů.

[2] Krajský soud v Brně se napadeným rozsudkem plně ztotožnil se závěry žalovaného, že žalobkyně v průběhu správního řízení neuvedla žádné skutečnosti, které by odůvodňovaly udělení mezinárodní ochrany ve všech jejích formách, a uzavřel, že jediným důvodem, pro který žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany žádá, je to, že v České

republice již dříve pobývala, se životem zde je spokojená, a proto si chce svůj pobyt zde legalizovat. Shledal tedy, že napadené rozhodnutí žalovaného je v souladu se zákonem, a žalobu zamítl.

[3] V kasační stížnosti podané z důvodů dle § 103 odst. 1 písm. b) a d) soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) stěžovatelka uvedla, že skutkový stav zjištěný správním orgánem nemá oporu ve spisech a je s nimi „v některých případech“, aniž by ovšem uvedla v jakých, v rozporu. Namítala, že žalovaný při hodnocení situace v domovské zemi žalobkyně a její osobní situace vzal v úvahu „reálně neexistující skutečnosti“, aniž by ovšem uvedla jaké, že jeho rozhodnutí je „rutinní, nevycházející z objektivně zjištěné skutkové podstaty konkrétní věci a ve svém důsledku překračující meze“ správního uvážení. Žalobkyně znovu zopakovala svá tvrzení o tom, že je na Ukrajině vystavena pronásledování, že se obává o svou svobodu a zdraví a že bude mít velké problémy po návratu domů, a to „minimálně v oblasti uplatnění se na trhu práce, kdy již v minulosti ... byla pronásledována“. Konkrétní skutečnosti ovšem neuvedla.

[4] K podané kasační stížnosti se vyjádřil rovněž žalovaný, který krom toho, že setrval na svém rozhodnutí, jež považuje za zákonné a řádně odůvodněné, poukázal na to, že tvrzení stěžovatelky o velkých problémech v oblasti uplatnění se na trhu práce nemá oporu v provedeném správním řízení a že stěžovatelka netvrdí nic ve vztahu k podmínkám přijatelnosti kasační stížnosti dle § 104a s. ř. s.

[5] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost je nepřijatelná. Podle § 104a odst. 3 s. ř. s. nemusí být usnesení o odmítnutí kasační stížnosti pro nepřijatelnost odůvodněno. Přestože by v tomto případě nepochybně – s ohledem na veskrze nekonkrétní tvrzení stěžovatelky v kasační stížnosti, správní žalobě i v řízení před žalovaným – bylo namístě kasační stížnost odmítnout bez odůvodnění, Nejvyšší správní soud nad rámec zákonného požadavku stručné odůvodnění svého usnesení připojuje.

[6] Podle § 104a s. ř. s. se kasační stížnosti ve věcech mezinárodní ochrany odmítne pro nepřijatelnost, jestliže svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele; k tomu, kdy je kasační stížnost ve věcech mezinárodní ochrany přijatelná, existuje početná a ustálená judikatura tohoto soudu (např. usnesení ze dne 26. dubna 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publ. pod č. 933/2006 Sb. NSS; všechna zde citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná také na www.nssoud.cz). Stran přesahu vlastních zájmů stěžovatelka nic netvrdila a ani Nejvyšší správní soud žádný důvod přijatelnosti z kasační stížnosti a napadeného rozsudku nezjistil. Posuzovaná věc se netýká právních otázek, které dosud nebyly řešeny judikaturou zdejšího soudu, ani těch, které jsou judikaturou řešeny rozdílně. Krajský soud postupoval v souladu s ustálenou judikaturou zdejšího soudu a nebyl shledán ani důvod pro přistoupení k judikатурnímu odklonu, ani zásadní pochybení krajského soudu.

[7] Výrok o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 větu první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[8] Stěžovatelce byla usnesením Krajského soudu v Brně č. j. 41 Az 13/2012 - 34 ze dne 6. prosince 2012 ustanovena k ochraně jejích zájmů ve věci zástupkyně JUDr. Alžběta Prchalová, advokátka, se sídlem Dřevařská 25, 602 00 Brno. Podle § 35 odst. 8 část věty první za středníkem s. ř. s. platí hotové výdaje a odměnu za zastupování ustanoveného advokáta stát. Podle § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, náleží ustanovenému zástupci stěžovatele odměna za jeden úkon právní služby podle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu (písemné podání ve věci samé, zde konkrétně sepsí kasační stížnosti) ve výši 3100 Kč a podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu náhrada hotových výdajů v paušální částce 300 Kč za jeden úkon, tedy celkem 3 400 Kč. Ustanovená zástupkyně doložila, že je plátcem daně z přidané hodnoty, a proto se podle § 57 odst. 2 s. ř. s. přiznaná částka nákladů řízení zvyšuje o částku odpovídající této dani, tj. o 21 % z částky 3400 Kč, tedy o 714 Kč. Celkově tak Nejvyšší správní soud přiznal zástupkyni stěžovatelky částku 4114 Kč coby odměnu za zastupování a náhradu hotových výdajů.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. dubna 2013

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu